

РЕШЕНИЕ

№ 5580

гр. София, 03.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 14.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **2377** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ), във връзка с чл.203 – 207 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано по искова молба на Л. И. Н. от [населено място] срещу Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) с която на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ са предявени обективно съединени иски за присъждане на обезщетение в размер на 2248,52 лв. за претърпени имуществени вреди и 1000 лв. за претърпени неимуществени вреди, заедно със законната лихва върху тази сума от датата на влизане в сила на решение № 5035 от 29.09.2020г. по адм.д. № 11486/2019г. на АССГ, оставено в сила с Решение № 5880 от 17.05.2021г. по адм. д. № 12753/2020г. на ВАС.

С молба –уточнение вх. № 12113/31.03.2022г. е уточнено, че се претендира обезщетение в резултат на незаконосъобразни бездействия и действия на служители на ответника, в размер на :

1. 32,74 лв. – такса за пререгистрация на автомобил
2. 36,74 лв. - стойност на табели с транзитен или временен регистрационен номер и такса за издаване на транзитен или временен регистрационен номер на автомобил за рег. № 205М630 от 10.07.2019г.
3. 36,74 лв., - стойност на табели с транзитен или временен регистрационен номер и такса за издаване на транзитен или временен регистрационен номер на автомобил след издаване на разрешение за временно движение №[ЕИК] с нов рег. № на автомобил;

Претендира се заплащане на обезщетение в резултат на отменен като незаконосъобразен административен акт Заповед № 4332з-676/28.08.2019г. за отказ от регистрация на ПС на ВПД началник на отдел „Пътна полиция“ – СДВР, който е отменен с Решение № 5035 от 29.09.2020г., по адм. д. № 11486/2019г. на АССГ, оставено в сила с Решение № 5880 от 17.05.2021г. по адм. д. № 12753/2020г. на ВАС:

4. 100 лв. заплатен адвокатски хонорар за явяване в СДВР след получено писмо с рег. № 433200-94047/03.09.2019г. на отдел “ПП”-СДВР;

5. 108 лв. за образуване на изпълнително дело при ЧСИ А. П.;

6. 200 лв. адвокатско възнаграждение за изготвяне на жалби и молби и за образуване на изпълнително дело за изпълнение на съдебни решения на АССГ и ВАС;

7. 740,83 лв. заплатена цена за четири броя нови гуми за автомобил;

8. 993,47 лв. и лихви за заплатен местен данък за автомобила;

9. Претендира и 1000 лв. обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в преживени неприятни усещания – силно безпокойство, притеснения, тревоги, стрес и страх, поради неяснотата защо органите на СДВР не регистрират колата ѝ и не ѝ издавал изричен акт, който би могла да обжалва в съда, а след отмяната на отказа и защо не се изпълняват съдебните решения. Имала проблеми със съня, дистанцирала се от приятелите си, затворила се в себе си.

В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, ищецът поддържа иска, ангажира писмени и гласни доказателства. Моли съда да уважи претенциите изцяло. Претендира разноски, съгласно представен списък.

В представен отговор на исковата молба и в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, ответникът изразява становище за неоснователност и недоказаност на исковите претенции. Конкретно сочи, че не е налице твърдяното незаконосъобразно действие или бездействие от страна на полицейските органи, извършили регистрацията на автомобила. Излага доводи и за липса на доказани вреди и причинно-следствена връзка. Моли съда да отхвърли изцяло предявения иск като неоснователен и недоказан, алтернативно да намали размера на претендираното обезщетение. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на иска и моли да бъде отхвърлен.

В хода на съдебното производство по искане на страните са събрани писмени и гласни доказателства.

От събраните в хода на процеса доказателства се установява следната фактическа обстановка:

На 13.03.2018 г. Л. Н. купува лек автомобил марка „Т.“, модел „Л. К.“, регистрационен номер В3301 РМ, рама №[банкова сметка], двигател №0173232, съгласно нотариално заверен договор за покупко-продажба.

На 19.03.2018 г. г-жа Н. подава заявление за промяна на регистрацията на лек автомобил марка „Т.“, модел „Л. К.“, регистрационен номер В3301 РМ .

Извършено е плащане на 32,74 лв. , за което са представени: вносна бележка № ОВ768085/19.03.2018г. за свидетелство за регистрация по чл.26, ал.1 за 9,00 лв.; вносна бележка № ОВ768086/19.03.2018г за регистрационни табели 2 бр. по 5,87 лв общо 11,74 лв.; вносна бележка № ОВ768087/19.03.2018г за проверка на техническото състояние на автомобил или промяна – 6,00 лв.; вносна бележка № ОВ768088/19.03.2018г – заявление за регистрация по чл.26, т.4 – 2,00 лв. и вносна

бележка № ОВ768089/19.03.2018г за монтаж на ДК номера за автомобил/ чл.27, т.2 за 4,00 лв.

На 19.03.2018 г. експерт в Столичната дирекция на вътрешните работи извършва изследване на лек автомобил марка „Т.“, модел „Л. К.“, регистрационен номер В3301 РМ, като установява, че „при визуалния оглед на детайла, на който е набит номера на рамата, се видя планка с нетехнологични заваръчни шевове.“, което дава основание за извод, „че планката със сега видимия номер [банкова сметка], с нетехнологични заваръчни шевове, е подставена над фабрично набития номер.“

На 19.03.2018 г. лек автомобил марка „Т.“, модел „Л. К.“, регистрационен номер В3301 РМ е иззет.

На 11.05.2018 г., прокурор в Софийска районна прокуратура отказва да образува досъдебно производство за престъпление по чл. 345а, ал. 1, пр. 1 НК по отношение на лекия автомобил, прекратява прокурорската преписка и връща автомобила на собственика.

На 14.05.2018 г. г-жа Н. подава до началника на отдел „Пътна полиция“ в Столичната дирекция на вътрешните работи заявление за регистриране на лек автомобил марка „Т.“, модел „Л. К.“, регистрационен номер В3301 РМ.

На 10.07.2019 г. лекият автомобил е представен за нов преглед. Издадено е разрешение за временно движение на автомобила №[ЕИК] и е даден временен номер № 205М630 и временно свидетелство за регистрация на МПС, за което са заплатени общо 34,74 лв. , от които: стойност на табели с транзитен или временен рег, номер на автомобил 11,74 лв. и издаване на транзитни или временни табели за автомобил – 25,00 лв. Плащането е извършено чрез ПОС терминално устройство, за което е представена квитанция.

На 16.07.2019 г. експерт-криминалист извършва трасологично изследване на автомобила, като установява „наличие на нетехнологичен заваръчен шеф със затворен контур около номера“, както и че „поради характера на извършената интервенция по експертен път е невъзможно да бъде установено съдържанието на номера на рамата“ и е установена „типова табела, която дублира номера на рамата и съдържа други производствени данни за автомобила“, за която е установено разлика във вида на нитовете за закрепване към купето. Дава заключение за осъществена интервенция в номера на рамата и невъзможност за установяване на оригиналния.

На 09.08.2019г. е издадено ново разрешение за временно движение №[ЕИК] с нов рег. номер 215М204, за което е заплатена нова такса в общ размер на 36,74 лв. по заявление № 194134167301/09.08.2019г., за което е представена квитанция.

На 28.08.2019 г., със Заповед №4332з-676, началникът на отдел „Пътна полиция“ в СДВР, на основание чл. 143, ал. 1 и 3 ЗДвП, отказва регистрацията на лек автомобил марка „Т.“, модел „Л. К.“, регистрационен номер В3301 РМ, тъй като не може да се установи поставеният от производителя идентификационен номер на рамата.

С решение № 5035 от 29.09.2020г. по адм.д. № 11486/2019г. на АССГ, оставено в сила с Решение № 5880 от 17.05.2021г. по адм. д. № 12753/2020г. на ВАС, Заповед №4332з-676 на началника на отдел „Пътна полиция“ в СДВР е отменена като преписката е върната на директора на ОПП-СДВР за ново произнасяне по подаденото от Л. Н. заявление за регистрация на МПС от 14.05.2018 г. при спазване на дадените в решението указания по тълкуването и прилагането на закона. Съдът приема, че не може да се приеме за безспорно установена интервенция в номера на рамата на автомобила на жалбоподателя, поради което не е налице основание за отказ от

регистрация на МПС.

Междувременно, с писмо рег. № 433200-94047/03.09.2019г. г-жа Н. е поканена, във връзка с преписка рег. № 433200-44197/2018 по описа на отдел ПП- СДВР, касаеща лек автомобил марка „Т.“, модел „Л. К.“, регистрационен номер В3301 РМ, да се яви в контролно-технически пункт към отдел “ПП”.

На 25.09.2019г. Л. Н. изпраща до директора СДВР молба за проверка на случай на покана за явяване в отдел “ПП” при СДВР след получаване на заповедта за отказ за регистрация. Във връзка с молбата е изготвена справка рег. № 513р-100132 от 11.12.2019г. до директора на СДВР, с която е предложено сигналът да бъде приет за неоснователен.

На 17.10.2019г. г-жа Н. сключва договор за правна защита и съдействие № 811498 с адв. К. В. с предмет оказване на правна защита и съдействие, изразяващи се в придружаване и консултация в СДВР, във връзка с даване на обяснения по проверка по преписка на клиента на 17.10.2019г. от 10:00 часа. Договорено е възнаграждение в размер на 100 лв., платени в брой. Според представеното заверено копие на книга за пропускателния режим на пост информация № 2 и видно от писмо рег. № 513р-57984 от 23.06.2022г. до съда Л. Н. е посетила сградата на СДВР в 9:58 ч. на 17.10.2019г., и е напуснала сградата в 10:30 часа, като е посетила инсп. Р. А. – служител от 01 сектор “Организация на охранителната дейност” към отдел “Охранителна полиция” – СДВР по повод оплакване за неправомерни действия от служители на отдел “ПП”-СДВР – сигнал № 513000-47905/25.09.2019г. В книгата е вписана и адв. К. В..

След отмяна на Заповед №4332з-676 на началника на отдел „Пътна полиция“ в СДВР от Л. Н. е подадено заявление УРИ 58910 от 02.06.2021 г. до началника на отдел ПП -СДВР да бъде регистриран лекият й автомобил, на основание съдебните решения.

С писмо рег. № 43320-66035 от 07.06.2021г. г-жа Н. е уведомена, че са предприети действия, касаещи заявената от нея услуга.

На 23.06.2021г. подава молба до частен съдебен изпълнител (ЧСИ) А. П. за образуване на изпълнително дело за неизпълнение на съдебно решение. Представено е платежно нареждане от 26.07.2021г. за платена държавна такса от Л. Н. за образуване на изпълнително дело срещу СДВР в размер на 108,00 лв., както и дебитно авизо към него. Като доказателство от ищцата е представено и разпореждане (без дата) на ЧСИ А. П., с което приключва образуваното изпълнително дело № 2021849040362.

През м.06.2021г. във връзка с неизпълнението на съдебните решения от служителите на отдел “ПП”- СДВР г-жа Н. подава жалби до директора на СДВР, министъра на правосъдието, дирекция “Инспекторат” – МВР и министъра на вътрешните работи. По жалбите са образувани проверки, докладните записки, по които са представени по делото от ответника.

На 12.08.2021г. Л. Н. сключва договор за правна защита и съдействие с адв. С. К. С. с предмет изготвяне на жалби срещу СДВР – КАТ за изпълнение на съдебни решения, до министъра на вътрешните работи, министъра на правосъдието, инспектората и молба за образуване на изпълнително дело. Договорено е възнаграждение в размер на 200 лв., което според договора е платено в брой при подписване на договора.

На 13.08.2021г. автомобилът марка „Т.“, модел „Л. К.“, е регистриран с регистрационен номер СВ4816СС, за което е представено свидетелство за регистрация №[ЕИК].

На същата дата е издадена фактура № [ЕГН] от [фирма] за четири броя гуми, монтаж, демонтаж, тежести на обща стойност 815, 40 лв., придружена с фискален бон

и констативен протокол, според който [фирма] дава становище, че гумите на автомобил с рег. [рег.номер на МПС] са износени и изкривени в следствие на стоене на едно място на автомобила и не са годни за експлоатация.

От приетите приходна квитанция и справка за неплатени данъци се установява, че на 19.08.2021г. е платен данък МПС за лекия автомобил с рег. [рег.номер на МПС] за 2018г., 2019г., 2020г. и 2021г. общо в размер на 1021,67 лв. и лихва в размер на 135,81 лв.

В представеното по делото писмо от отдел ПП – СДВР (л.89) е посочено, че административният орган няма задължение да информира – да изпраща справки или съобщения- до звената “Местни данъци и такси” относно това дали автомобилите са deregистрирани, поради което такава справка не е изпращана в отдел “МДТ”, район К. село, [населено място].

В съдебно заседание по искане на ищцата като свидетели са разпитани нейните приятели М. В. И. и П. Н. М.. Свидетелят И. заявява, че Л. Н. се е притеснявала от ситуацията с автомобила ѝ, не е могла да спи, притеснявала се е, че няма да може да вози малкото си дете и ще трябва да ангажира други хора, защото училището е в [населено място], а тя живее в [населено място]. Наложило ѝ се е да закупи друг автомобил, който избрала да е със софийска регистрация, за да избегне ходенето до КАТ. След регистрацията на автомобила имала разходи. Трябвало да купи нови гуми, защото автомобилът бил стоял дълго на паркинг.

Свидетелят М. заявява, че Л. Н. била много тревожна относно ситуацията с отказа за регистрация на автомобила ѝ, затворила се в себе си, спряла да излиза, виждала се по-рядко с приятели, била сериозно притеснена.

При така установените факти, съдът прави следните правни изводи:

Относно допустимостта на иска:

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Регламентираната отговорност е специален вид отговорност за непозволено увреждане на граждани и юридически лица от дейността на администрацията. В случая исковете се разглеждат по реда на АПК, като се касае за специална подсъдност, уредена в разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от ЗОДОВ, произтичаща от общата подведомственост на административните съдилища по чл. 128, ал. 1, т. 5 от АПК.

В разпоредбата на чл. 204 от АПК са въведени специални предпоставки за допустимост на предявените искове по Глава XI от АПК, наред с общите предпоставки за допустимост на исковете, предвидени в ГПК.

Искът е насочен срещу надлежен ответник – СДВР, съгласно чл.205 АПК, който предвижда, че искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите

Поради изложеното, съдът намира, че исковата молба е допустима - предявена е от активно легитимирано лице, притежаващо правен интерес, с оглед фактическите твърдения в нея, че е претърпяло вреди от незаконосъобразни действия и бездействия на административен орган по смисъла на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и от отменен с влязло в сила Решение № 5035 от 29.09.2020г. по адм.д. № 11486/2019г. на АССГ административен акт.

Наличието на елементите от фактическия състав за ангажиране отговорност по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, имат отношение към основателността на иска, а не към неговата допустимост.

Исковете за обезщетения за вреди от имуществен характер - загуби и пропуснати ползи и неимуществени такива, причинени от незаконосъобразни действия или бездействия на административни органи или длъжностни лица се разглеждат от административния съд по реда на чл. 203 и сл. от АПК, към който препраща и чл. 1, ал. 2 от ЗОДОВ. Разпоредбата на чл. 4 от ЗОДОВ урежда материалноправния режим на отговорността с препращане за неуредените въпроси съответно към гражданските закони - § 1 от Заключителните разпоредби на ЗОДОВ. Следователно, искът по глава единадесета от АПК е граждански, основаващ се на фактическия състав на непозволеното увреждане, независимо от това дали вредите са причинени виновно от длъжностните лица. С оглед на това, отговорността следва да бъде характеризирана като гаранционно-обезпечителна. Във фактическия й състав се включват следните елементи: 1. незаконосъобразен акт (отменен по съответния ред), действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнение на административна дейност; 2. вреда от такъв административен акт, действие или бездействие; 3. причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействия и настъпилите вредоносен резултат. При липса на който и да е от елементите на посочения фактически състав, не може да се реализира отговорността на държавата и общините по посочения ред. Съгласно разпоредбата на чл. 204, ал. 4 от АПК, когато вредите са причинени от бездействие, съответно действие, както се твърди за част от исковете в настоящия казус, незаконосъобразността, както вече се посочи, се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение.

Видно от обстоятелствената част на исковата молба, фактическите твърдения на ищеца, послужили като основания на предявения иск, са очертани като противоправно извършени действия и бездействия на служителите на отдел "Пътна полиция" СДВР, извършена при регистрацията на лек автомобил марка „Т.“, модел „Л. К.“, регистрационен номер В3301 РМ, рама №[банкова сметка], двигател №0173232, при и по повод на изпълнение на административната дейност, свързана с регистрацията на лекия автомобил, в съответствие с правомощията му по издаване на свидетелство за регистрация на М. 1-ва и 2-ра част, произтичаща от Наредба № 1-45 от 24.03.2000 година за регистриране, отчет, пускане в движение на моторните превозни средства и ремаркетата, теглени от тях и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства (Наредбата).

1. Поради изложеното, съдът счита, че относно първите три иска: за обезщетение за претърпени имуществени вреди – претърпени загуби от незаконосъобразно бездействие на служители на ответника от отдел ПП –СДВР при регистрацията на лекия автомобил на ищцата, което е продължило от 19.03.2020г. (подаване на заявлението за пререгистрация на автомобила) до 13.08.2021г. (регистрацията на автомобила) в размер на: 1) 32,74 лв. – такса за пререгистрация на автомобил; 2) 36,74 лв. - стойност на табели с транзитен или временен регистрационен номер и такса за издаване на транзитен или временен регистрационен номер на автомобил за рег. №

205M630 от 10.07.2019г. и 3) 36,74 лв., - стойност на табели с транзитен или временен регистрационен номер и такса за издаване на транзитен или временен регистрационен номер на автомобил след издаване на разрешение за временно движение №[ЕИК] с нов рег. № на автомобил, основателен е само първият предявен иск в размер на 32.74 лв. – обезщетение за претърпяна загуба – такса за пререгистрация на автомобил. След като автомобилът не е пререгистриран, незаконосъобразно е събрана таксата от служителите на ответника. Представени са доказателства за заплащане на посочената сума – вносни бележки от 19.03.2018г. Следователно, налице е и втората предпоставка – налице е имуществена вреда претърпяна загуба. Имуществото на ищцата се е намалило с посочената сума. В случая е налице и третата предпоставка за ангажиране на отговорността по ЗОДОВ – причинна връзка между незаконосъобразните действия на ответника и вредата.

2.3. Относно исковете за обезщетение в размер на 32,74 лв. всеки за табели с временен регистрационен номер не е налице първата предпоставка за ангажиране отговорността на ответника извършени незаконосъобразни действия и/или бездействия при или по повод изпълнение на административна дейност по регистрацията на лекия автомобил. Издаването на временни и транзитни табели и поставяне на табели с временен или транзитен рег. номер е задължително за придвижване на нерегистрирани превозни средство съгласно Наредбата. Издаването на разрешение за временно движение дава възможност на лицето, докато се провери МПС, съгласно изискванията на Наредбата, да използва автомобила си. В случая не се установява, тази сума да е събрана неправомерно, нито се установява бездействие от страна на органите на ответника, които в исковия период са предприели редица действия във връзка с извършване проверка на автомобила на ищцата, свързали са се няколко пъти с нея за представяне на автомобила за проверка и след като на 10.07.2019г. автомобилът е представен и на 16.07.2019г. е извършено трасологично изследване, на 28.08.2019г. е издаден отказ за регистрация. За исковия период след издаване на отказа не може да се приеме, че е налице незаконосъобразно бездействие от страна на служителите на СДВР, тъй като спорът е бил висящ в съда. След влизане на решението в сила, с оглед изпълнение на дадените указания от страна на служителите на ответника са предприети действия, описани в представените от ответника писмени доказателства. В случая след подаване на заявлението в изпълнение на разпоредбите на чл.35 АПК административният орган се е опитвал да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая, поради което не може да се приеме, че е налице незаконосъобразно бездействие. Следователно, тези два иска следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

Претенциите по останалите пет иска се основат на отменен като незаконосъобразен административен акт Заповед № 4332з-676/28.08.2019г. за отказ от регистрация на ПС на ВПД началник на отдел „Пътна полиция“ – СДВР, който е отменен с Решение № 5035 от от 29.09.2020г., по адм. д. № 11486/2019г. на АССГ, оставено в сила с Решение № 5880 от 17.05.2021г. по адм. д. № 12753/2020г. на ВАС, поради което при тях първото условие за ангажиране отговорността на ответника е налице – отменен като

незаконнообразен административен акт.

4. Претенцията от 100 лв. заплатен адвокатски хонорар за явяване в СДВР след получено писмо с рег. № 433200-94047/03.09.2019г. на отдел "ПП"-СДВР съдът намира за неоснователна. От събраните доказателства се установява, че между Л. Н. и адв.Вакарелска е сключен договор за правна защита и съдействие № 811498 с предмет оказване на правна защита и съдействие, изразяващи се в придружаване и консултация в СДВР, във връзка с даване на обяснения по проверка по преписка на клиента на 17.10.2019г. от 10:00 часа. Л. Н. е посетила сградата на СДВР в 9:58 ч. на 17.10.2019г., В книгата за посещения е вписана и адв, К. В.. Договорът е подписан двустранно. В него е посочено, че договореното възнаграждение в размер на 100 лв. е заплатено в брой, при сключването му, поради което той служи и за разписка за предаване на сумата. Следователно, налице е и вреда в размер на 100 лв. – заплатеният от Л. Н. адвокатски хонорар.

Съдът намира обаче, че в случая не е налице пряка и непосредствена причинно-следствена връзка между заплатеното възнаграждение и отменения административен акт. От събраните доказателства се установява, че посещението на г-жа Н. в СДВР на 17.10.2019г. е във връзка с изпратена от нея на 25.09.2019г. до директора СДВР молба за проверка на случай на покана за явяване в отдел "ПП" при СДВР след получаване на заповедта за отказ за регистрация.

В мотивите на тълкувателно решение № 1/15.03.2017 г. по тълк. дело № 2/2016г. на Върховен административен съд е изяснен въпросът какво е съдържанието на употребените в чл. 4 от ЗОДОВ понятия - пряка и непосредствена последица от увреждането. Легална дефиниция на тези понятия законодателят не е дал нито в Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, нито в чл. 51 от действащия Закон за задълженията и договорите, към който препраща параграф 1 от ПЗР на ЗОДОВ, нито в действалия от 1893 до 1950 г. Закон за задълженията и договорите, нито в други нормативни актове от действащото право. Както правната теория, така и съдебната практика, обаче, е приела критерии, от които да се изхожда при дефинирането на тези понятия. Според правната доктрина водещи при определянето на съдържанието на понятията "пряка и непосредствена последица" са теорията за равноценността, според която един факт е причина за резултата, когато, ако този факт е липсвал, то резултатът не би настъпил, и адекватната теория, съгласно която причина са тези условия, които причиняват резултата нормално, типично, адекватно, а не по изключение.

В практиката на Върховния касационен съд, изразена в Решение № 81/27.1.2006 г. по гр. д. № 23/2005 г. на 4 гражданско отделение на ВКС, Решение № 129/25.07.2005 г. по гр. д. № 2439/2003 г. на същото отделение на ВКС и други е възприето разбирането, че "... непосредствени вреди са тези, които по време и място следват противоправния резултат, а преки са тези, обосновават причинната връзка между противоправността на поведението на деликвента и вредите". Основавайки се на това разбиране, гражданските съдилища и Върховния касационен съд безпротиворечиво приемат като вреди по смисъла на чл. 45 във връзка с чл. 51 от ЗЗД платените от гражданин с телесно увреждане хонорари за преглед и лечение от лекар и зъболекар,

платените от собственик на увредена вещ хонорари за нейното възстановяване от съответен специалист, и други подобни, макар и да няма законово задължение да бъде потърсено съдействие от специалист в съответната област. Това е така, тъй като се приема, че разходите за хонорари на тези специалисти са неотменно свързани с увреждането, че без тяхна помощ увреденото лице не би се справило адекватно с последиците от това увреждане, и че те са породени единствено и само от това увреждане, и ако то не беше налице, те не биха били направени. В случая обаче разходите са направени не поради издадената незаконосъобразна заповед, а поради подадената от ищцата молба до директора на СДВР и Л. Н. е извикана, не за да бъде обвинена или да ѝ бъде връчен административен акт, а във връзка с подадената от нея молба, поради което не може да се приеме, че между заповедта за отказ за регистрация на автомобила и заплатеното адвокатско възнаграждение е налице пряка и непосредствена връзка, каквато изисква законът, за да са налице всички елементи за ангажиране отговорността на ответника.

5. Съдът намира за неоснователна претенцията за присъждане на обезщетение в размер на 108 лв. за образуване на изпълнително дело при ЧСИ А. П.. В случая е представено доказателство за извършеното плащане на 26.07.2021г. Като доказателство е приета и молбата на Л. Н. до ЧСИ А. П. за образуване на изпълнително дело. Представени са и други писмени доказателства, че такова дело е образувано – разпореждане за прекратяване на делото от ЧСИ и покана до СДВР. В случая не би могла да се установи връзка между отменения административен акт и платената такса. Издадената заповед е отменена от съда като незаконосъобразна на 17.05.2021г. Съгласно чл. 177 ал.2 АПК отмяната има действие по отношение на всички. Следователно, към датата, на която ищцата е извършила плащането – претърпяла е вредите – 26.07.2021г. административният акт е бил отменен, поради което няма как вредите да са в резултата на заповед № 4332з-676/28.08.2019г. На следващо място разноските по принудителното изпълнение се възлагат с постановление на частния съдебен изпълнител и съответно подлежат на обжалване съгласно чл. 435, ал.2 ГПК пред окръжния съд по мястото на изпълнението. Следователно и в тази част искът е неоснователен.

6. За неоснователна съдът намира и претенцията за обезщетение за претърпени имуществени вреди от отменената Заповед № 4332з-676/28.08.2019г. за отказ от регистрация на ПС на ВПД началник на отдел „Пътна полиция“ – СДВР, в размер на 200 лв. адвокатско възнаграждение за изготвяне на жалби и молби и за и образуване на изпълнително дело за изпълнение на съдебни решения на АССГ и ВАС. Като доказателство за извършените разходи е представен договор за правна защита и съдействие от 12.08.2021г., сключен между Л. Н. адв. С. К. С. с предмет изготвяне на жалби срещу СДВР – КАТ за изпълнение на съдени решения, до министъра на вътрешните работи, министъра на правосъдието, инспектората и молба за образуване на изпълнително дело. Договорено е възнаграждение в размер на 200 лв., което според договора е платено в брой при подписване на договора. Представеният договор представлява частен

диспозитивен документ, който не притежава обвързваща съда материална доказателствена сила, и следва да бъде ценен от съда с оглед на останалите доказателства по делото. В частта, в която в договора се твърди, че е платена в брой сумата от 200 лв., уговореното възнаграждение, договорът има характер на разписка, но и в тази част разполага само с формална доказателствена сила. Освен представения договор за правна защита и съдействие не са налице други доказателства, че този договор е бил изпълнен. Действително, като доказателство са прието изготвени и подадени жалби до директора на СДВР, дирекция „Инспекторат“ на МВР, министъра на правосъдието, министъра на вътрешните работи, молба до ЧСИ за образуване на изпълнително дело. Всички те са от името на Л. Н. и в нито една от тях не е посочено, че са изготвени от адв. С.. В жалбите не е посочена дата на изготвянето им, но с исковата молба са представени и са приети като доказателства по делото известията за доставяне на тези жалби, от които се установява, че те са получени от адресатите си на 17.06.2021г., 09.07.2021г., и 12.07.2021г., датата на молбата за образуване на изпълнително дело е 23.06.2021г., а документът за платената такса за образуване на изпълнителното дело е от 27.06.2021г. Следователно всички посочени в предмета на договора с адв. С. жалби/ молби са изготвени около два месеца преди, сключването на договора.

По изложените съображения, като прецени представения договор за правна защита и съдействие от 12.08.2021г. с оглед противоречието му с останалите събрани по делото доказателства, съдът счита, че той не доказва реално отразените в него факти. Следователно, недоказано в случая остава наличието на имуществена вреда за ищцата.

От друга страна, дори да се приеме обратното в случая не е налице и пряка причинно-следствена връзка между заплатения адвокатски хонорар и отменения като незаконосъобразен административен акт, доколкото вредите са причинени след като актът вече е бил отменен. От друга страна, изпращането на молби до изброените органи не е част от изпълнението на съдебното решение, а в АПК е предвиден процесуален ред при неизпълнение на съдебно решение.

По изложените съображения искът следва да бъде отхвърлен и в тази част

7. Искът за обезщетение за претърпени загуби в размер на 740,83 лв. заплатена цена за четири броя нови гуми за автомобил също остана недоказан в настоящето производство. Представена е фактура и касова бележка за закупуване на 4 броя гуми на стойност 740,83 лв. От представения констативен протокол от 13.08.2021г., изготвен от служител на „Д.“О. не може да се установи връзка между състоянието на гумите на автомобила и отменената Заповед № 4332з-676/28.08.2019г. за отказ от регистрация на ПС на ВПД началник на отдел „Пътна полиция“ – СДВР. Дори да се приеме, че гумите към 13.08.2021г. са били износени и изкривени, което е наложило закупуването на нови, не може да се установи, че това се дължи именно на отказа за регистрация на автомобила. Не са представени доказателства какво е било състоянието на гумите преди издаване на заповедта, след като автомобилът не е бил нов (,съгласно представените официални документи е с първа регистрация 17.01.2001г., следователно е бил на около 20 години).

Нелогично е и съдържанието на констативния протокол от 13.08.2021г., според който гумите са износени в следствие на стоене на едно място на автомобила. По изложените съображения и в този случай не са налице всички елементи от фактическия състав за ангажиране отговорността на СДВР за вредите, изразяващи се в претърпени загуби – заплатени 740,83 лв. за автомобилни гуми, поради което искът следва да бъде отхвърлен в тази част.

8. Претенцията за заплащане на обезщетение в размер на 993,47 лв. и лихви за заплатен местен данък за автомобила съдът счита за неоснователна. От представените писмени доказателства се установява, че разходите са направени и данъкът е заплатен. В случая отново не е налице пряка връзка между отменения административен акт и заплатените данъци. Както бе посочено "пряка и непосредствена последица" е налице, когато един факт е причина за резултата, когато, ако този факт е липсвал, то резултатът не би настъпил. В случая дори незаконосъобразната заповед да не бе издадена и автомобилът да бе регистриран, то местният данък отново би бил дължим. Дължимостта на местните данъци, какъвто е данъкът върху превозните средства, е установена в Закона за местните данъци и такси. В случай, че ищцата твърди, че не следва да заплаща данък за периода, през който автомобилът ѝ не е бил регистриран, то това следва да бъде направено по реда, предвиден в Закона за местните данъци и такси, респ. в Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а не по ЗОДОВ. По изложените съображения, искът следва да бъде отхвърлен и в тази част.

9. Относно претенцията в размер на 1000 лв. обезщетение за претърпени нематериални вреди, изразяващи се в преживени неприятни усещания – силно безпокойство, притеснения, тревоги, стрес и страх, съдът събра поисканите от ищцата гласни доказателства.

От показанията на разпитаните свидетели се установява, че Л. Н. е била притеснена от отказа да бъде регистриран автомобилът ѝ, че това е създавало значителни неудобства за нея, тъй като има малко дете и се е налагало да го превозва, а не е разполагала с автомобил. След отказа се е затворила в себе си, имала е проблеми със съня. Описаните в исковата молба и молбата-уточнение душевни страдания са доказани от събраните гласни доказателства и са резултат от незаконосъобразния административен акт - отказ за регистрация на автомобила, т.е. същите са в причинна връзка с незаконосъобразната Заповед № 4332з-676/28.08.2019г. на ПС на ВПД началник на отдел „Пътна полиция“ – СДВР. Размерът на претендираните нематериални вреди, съдът определя при условията на чл. 52 от ЗЗД съобразно принципа за справедливост, поради което уважава предявения иск частично. Периодът на преживените негативни емоции е сравнително дълъг, но интензитетът на засягане не е значителен. Преживяванията не са били от естество да предизвикат намеса на специализирана медицинска помощ от психолог и/или психиатър. Няма данни за преживяна висока степен на тревожност. Имайки предвид горните съображения съдът намира, че справедливо обезщетение се явява сумата от 500,00 лв. За разликата до претендираните 1000,00 лв. искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

В обобщение, искът следва да бъде отхвърлен в частта в която се претендира обезщетение в резултат на незаконосъобразни бездействия на служители на ответника, в размер на: - 36,74 лв. - стойност на табели с транзитен или временен регистрационен номер и такса за издаване на транзитен или временен регистрационен номер на автомобил за рег. № 205M630 от 10.07.2019г.; - 36,74 лв., - стойност на табели с транзитен или временен регистрационен номер и такса за издаване на транзитен или временен регистрационен номер на автомобил след издаване на разрешение за временно движение №[ЕИК] с нов рег. № на автомобил, както и в частта, в която се претендира заплащане на обезщетение в резултат на отменен като незаконосъобразен административен акт Заповед № 4332з-676/28.08.2019г. за отказ от регистрация на ПС на ВПД началник на отдел „Пътна полиция“ – СДВР: - 100 лв. заплатен адвокатски хонорар за явяване в СДВР след получено писмо с рег. № 433200-94047/03.09.2019г. на отдел “ПП”-СДВР; - 108 лв. за образуване на изпълнително дело при ЧСИ А. П.; - 200 лв. адвокатско възнаграждение за изготвяне на жалби и молби и за и образуване на изпълнително дело за изпълнение на съдебни решения на АССГ и ВАС; - 740,83 лв. заплатена цена за четири броя нови гуми за автомобил и - 993,47 лв. и лихви за заплатен местен данък за автомобила, ведно със законната лихва от деня на настъпването им до завеждане на исковата молба, както и законната лихва от деня на завеждане на иска до окончателното изплащане. Следва да се отхвърли в частта на претендираното обезщетение за претърпени неимуществени вреди от Заповед № 4332з-676/28.08.2019г. на ВПД началник на отдел „Пътна полиция“ – СДВР за сумата над 500 лв., ведно със законната лихва от 17.05.2021г. (от датата на влизане в сила на решение № 5035 от 29.09.2020г. по адм.д. № 11486/2019г. на АССГ) до окончателното изплащане.

В останалата част, с която се претендира обезщетение в размер на: - 32,74 лв. – такса за пререгистрация на автомобил - и 500 лв. за претърпени неимуществени вреди, искът следва да бъде уважен ведно със законната лихва от 17.05.2021г. (от датата на влизане в сила на решение № 5035 от 29.09.2020г. по адм.д. № 11486/2019г. на АССГ) до окончателното изплащане.

Задължението за лихва има акцесорен характер и следва главното вземане. Предвид обстоятелството, че искът за заплащане на обезщетение е частично основателен, то и искът за заплащане на законната лихва върху главницата от датата на влизане в сила на съдебното решение за отмяна на Заповед № 4332з-676/28.08.2019г. на ПС на ВПД началник на отдел „Пътна полиция“ – СДВР до окончателното изплащане на сумата, е частично доказан и подлежи на уважаване съобразно с главния иск. В подкрепа на този извод е и т. 4 то ТР № 3/2004 година на ОСГК на ВКС, според което, при незаконни актове на администрацията началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението, както и началният момент на погасителната давност за предявяване на иска за неговото заплащане, е влизане в сила на решението, с което се отменят унищожаваните административни актове.

На основание чл. 10, ал.2 от ЗОДОВ ответникът дължи заплащане на ищеца

на сторените деловодни разноси в размер на 151,20 лв., от които 20 лв. държавна такса за двата уважени иска и 131,20 лв. заплатено адвокатско възнаграждение съразмерно с уважената част. Съдът намира за неоснователно възражението за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение с оглед фактическата сложност на делото и проведените открити съдебни заседания. На основание чл. 10, ал.3 от ЗОДОВ на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, съразмерно с отхвърлената част от иска в размер на 300 лева Водим от горното и на основание чл. 204, ал.1 АПК във вр. с чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ, Административният съд С.-град, Първо отделение, 65-и състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Л. И. Н. от [населено място], на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, обезщетение в размер на 32,75 лева за претърпени имуществени вреди – такса за пререгистрация на автомобил и 500 лева обезщетение за претърпени неимуществени вреди, заедно със законната лихва от датата на влизане в сила на решение № 5035 от 29.09.2020г. по адм.д. № 11486/2019г. на АССГ (17.05.2021г.) до окончателното им изплащане.

ОТХВЪРЛЯ иска на Л. И. Н. от [населено място] срещу Столична дирекция на вътрешните работи, на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, за заплащане на обезщетение в останалата част до претедирания размер на 2248,52 лв. за претърпени имуществени вреди (36,74 лв. - стойност на табели с транзитен или временен регистрационен номер и такса за издаване на транзитен или временен регистрационен номер на автомобил за рег. № 205M630 от 10.07.2019г.; 36,74 лв., - стойност на табели с транзитен или временен регистрационен номер и такса за издаване на транзитен или временен регистрационен номер на автомобил след издаване на разрешение за временно движение №[ЕИК] с нов рег. № на автомобил; 100 лв. заплатен адвокатски хонорар за явяване в СДВР; 108 лв. за образуване на изпълнително дело при ЧСИ А. П.; 200 лв. адвокатско възнаграждение за изготвяне на жалби и молби и за и образуване на изпълнително дело за изпълнение на съдебни решения на АССГ и ВАС; 740,83 лв. заплатена цена за четири броя нови гуми за автомобил; 993,47 лв. и лихви за заплатен местен данък) както и иска за обезщетение за неимуществени вреди за сумата над 500 лв. до претендирания размер от 1000 лв., причинени от незаконосъобразен административен акт Заповед № 4332з-676/28.08.2019г. за отказ от регистрация на ПС на ВПД началник на отдел „Пътна полиция“ – СДВР и незаконосъобразни действия и бездействия на служителите на СДВР във връзка с регистриране на лек автомобил марка „Т.“, модел „Л. К.“, регистрационен номер В3301 РМ, ведно с претендираната законна лихва.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Л. И. Н. от [населено място] разноси по делото в размер на 151,20 (сто петдесет и един лева и два десет ст.) лв.

ОСЪЖДА Л. И. Н. от [населено място] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 300.00 (триста) лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: